

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 153

16 Μαρτίου 2005

Ἡ πλαστή ταυτότητα

Τά ἀρχαιολογικά εὐρήματα, κατάλοιπα τοῦ μακρινοῦ παρελθόντος, πού ἐρέθισαν τοὺς σκηνοθέτες τοῦ σχήματος τῆς ἐξέλιξης, νά ἀποφανθοῦν-ὄχι μέ ἀκρίβεια αὐθεντικῆς ἀνακάλυψης-πὼς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπόγονος τοῦ πιθήκου, εἶναι μετρημένα στά δάχτυλα. Καί, τὰ περισσότερα, σέ κατάσταση, πού δέν ἐγγυᾶται τήν ἀποκρυπτογράφηση. Μερικά ἀπολιθωμένα ὀστά, ἀπομεινάρια ἀνθρώπινων σκελετῶν καί κάποια σύγχρονα σκελετικά τμήματα, πού οἱ παθιασμένοι ὁπαδοί τοῦ Δαρβινισμοῦ διανοήθηκαν νά τὰ ἐπεξεργαστοῦν καί νά τὰ ἐμφανίσουν ὡς παλαιοντολιθική κληρονομιά, ἦταν τὰ μόνα στηρίγματα τῆς ἐξελικτικῆς κλίμακας. Τό ἄλλο ὑλικό, πού συναρμόστηκε, γιά νά παρουσιάσει ὡς ὀλοκληρωμένη καί πειστική τή θεωρία, ἦταν ἀπλές ὑποθέσεις. Ἐντιμες, ἀλλά ἀφελεῖς. Ἡ καί ἀνέντιμες, προϊόντα σκόπιμης σκηνοθεσίας. Ὅλα, ὥστόσο, συμπληρώματα τῶν κενῶν, ἀντλημένα ἀπό τό πηγάδι τῆς φαντασίας. Μετρήσεις καί συγκρίσεις τῶν σκελετῶν τοῦ πιθήκου καί τοῦ ἀνθρώπου. Παράλληλοι ὑπολογισμοί τῆς χωρητικότητας τοῦ ἀνθρώπινου ἐγκέφαλου καί τῶν ἐγκέφαλων τῶν «καθ' ὑπόνοιαν» προγόνων του. Παρακολουθήσεις συμπεριφορῶν τῆς οἰκογένειας τῶν πιθηκοειδῶν, σέ ἀντιπαραβολή μέ τίς συμπεριφορές τῶν ἀνανάπτυκτων ἀνθρώπινων ὁμάδων, πού κατοικοῦσαν στά σπήλαια καί

τρέφονταν μέ τό κυνήγι τῶν ἄγριων ζώων. Τέτοια στοιχεῖα καί τέτοιες μετρήσεις, ἰσχνές, ἀσύμβατες καί ἀτελέσφορες, συγκεντρώθηκαν καί προβλήθηκαν ὡς ἐπαρκέστατο ἀποδεικτικό ὕλικό, πού θεμελιώνει καί κατακυρώνει τήν καταγωγή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν πίθηκο.

Η Δαρβίνεια ἐξελικτική ἄρθρωση τῆς Δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου ἐνθουσίασε τούς θερμούς κύκλους τῆς ὕλιστικῆς ἰδεολογίας. Ἐντυπώσιασε καί τούς ἀφελεῖς ἢ ἀνύποπτους. Καί, τελικά, πέρασε, αὐτούσια, στούς μηχανισμούς τοῦ στρατευμένου ἀθεϊσμοῦ. Ἐγινε διδαχή μονόχρωτη καί ἐπίμονη. Λεκτικό ἐπιχείρημα καί δημοσιογραφικό σπότ ἀχαλίνωτης προπαγάνδας. Πού δέν καλλιεργεῖ τήν αὐτοσυνειδησία τῆς ἀνώτερης προσωπικότητας, τῆς προικισμένης μέ νοῦ κριτικό καί μέ ἀδιαπραγμάτευτη ἐλευθερία. Ἀλλά, πού ἐμφυσάει στήν ψυχή τή δειλία καί τήν ἀμνηχανία τῶν «κατιόντων» συγγενῶν τῶν πιθήκων. Τῶν ἄλλων πλάσμάτων, πού ἀποδέχονται τό χαλκά τῆς αἰχμαλωσίας καί ἀκολουθοῦν, ἄβουλα καί ἀνυπεράσπιστα, τούς ἐκμεταλλευτές τοῦ μυαλοῦ τους καί τῶν χεριῶν τους.

Σ τήν ἀντίπερα, ὥστόσο, ἐρευνητική ὄχθη ξεσηκώθηκε θύελλα. Ἄλλοι ἐπιστήμονες, δεμένοι στούς ἐπιστημονικούς ὅρκους τους, ἀμφισβήτησαν, μέ στέρεη ἐπιχειρηματολογία, τό στήσιμο τοῦ ἐξελικτικοῦ δέντρου. Ἐθεσαν σοβαρά ἐρωτήματα. Καί διατύπωσαν αὐστηρά μετρημένες ἀπόψεις. Μίλησαν γιά τό ἀγεφύρωτο χάσμα, πού χωρίζει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν πίθηκο. Γιά τό ἀσύνδετο κενό. Γιά τό μεγάλο ἄλμα, πού ἔπρεπε νά κάνει ὁ πίθηκος, γιά νά βρεθεῖ, ἀπό τό λιβάδι τῆς ἄλογης πανίδας στό ὑπερυψωμένο βᾶθρο τῆς λογικῆς ὑπόστασης.

Οἱ εὐσυνείδητοι ἐρευνητές ρώτησαν τούς ἐξελικτικούς καί ἀπαίτησαν ἀπάντηση. Πῶς καί μέ ποιές προϋποθέσεις πραγματοποιήθηκε ἡ κοσμοϊστορική ἀναβάθμιση; Πῶς, τό ζῶο, πού, ἴσαμε χτές, δέν ἦταν ἱκανό νά δρασκελίσαι ἔξω ἀπό τόν κλοιό τῆς ἐνστικτώδους, ἀλλά ἄλογης κίνησης, κατέληξε στήν αὐτοσυνειδησία τοῦ λογικοῦ, ἐλεύθερου καί προοδευτικοῦ πλάσματος; Τοῦ ὄντος, πού σκέφτεται, δαμάζει τήν ὕλη, δημιουργεῖ τεχνουργήματα καί ὀργανώνει κοινότητες ἀπεριόριστης πολιτιστικῆς ἀνάπτυξης;

Η ἀντιπαράθεση κρατήθηκε καί κρατιέται σέ ἔνταση. Οἱ ὁπαδοί τῆς Δαρβινικῆς ἐξέλιξης καί οἱ θαυμαστές τῆς δημιουργικῆς παρέμβασης τοῦ ἄπειρου ὄντος, τοῦ πάνσοφου καί παντοδύναμου Θεοῦ, διατηροῦνται ὀρθιοι στίς ἐπάλξεις τους. Καί θά διατηροῦνται, ὅσο ἡ ἐπικίνδυνη γέφυρα, πού στήθηκε αὐθαίρετα καί ἄλογα, ἐπιμένει νά συνδέει τόν ἄνθρωπο μέ τό κτῆνος καί νά τόν ἀποσυνδέει ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Θά μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ ἀγαπητοί μου ἀναγνώστες νά ἐπαναφέρω στή μνήμη τους ἓνα κείμενο, πού εἶχε δημοσιευθεῖ σέ τοῦτο τό ἐνημερωτικό δελτίο, στήν «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ», πρὶν τρία ἀκριβῶς χρόνια, τὴν 1η Μαρτίου τοῦ 2002.

Τό κείμενο αὐτό ἐντόπιζε, τότε, μέ πόνο καί μέ ἔντονη ἀγωνία, τὰ συγκεκριμένα φαινόμενα τῆς διαφθορᾶς καί περιέγραφε τίς ἀπανωτές ἐκρήξεις, πού συγκλόνιζαν τό ἐκκλησιαστικό πιλοτήριο.

Μιά ἀντιπαράθεση ἐκείνου τοῦ προβληματισμοῦ μέ τούς προβληματισμούς, πού ἐκδιπλώνονται σήμερα στίς τηλεοπτικές ὁθόνες καί στίς στήλες τῶν ἐφημερίδων μας, ἀποκαλύπτει, πῶς οἱ ἴδιοι παράγοντες καί οἱ ἴδιες συμπεριφορές ὕφαιναν τό μαῦρο καί ἀποκρουστικό χιτῶνα τῆς ἀπαξίωσης καί ἔβγαζαν στό πεζοδρόμιο τό κύρος καί τὴν ἀξιοπρέπεια τῶν Ἐπισκόπων τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι ἀτύχημα, ὅτι ὁ ὑπεύθυνος ἡγέτης, ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί Πρόεδρος τῶν δυό Συνοδικῶν Σωμάτων, δέν κινήθηκε ἄμεσα γιά τὴν ἀντιμετώπιση τῶν σκανδάλων καί τῶν σκανδαλοποιῶν. Καί φτάσαμε, ὕστερα ἀπὸ τρία ὀλόκληρα χρόνια, στή σημερινή σεισμική δόνηση τῶν πολλῶν ρίχτερ, πού ἀφήνει πίσω της θύματα καί ἐρείπια.

Καί εἶναι πρόσθετο ἀτύχημα, ὅτι, ἀκόμα καί τώρα, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέ βρίσκει τὴν τόλμη νά ἀντιμετωπίσει δυναμικά τὴ διαφθορά. Νά ἀποκόψει τὰ σαπρά μέλη. Καί νά στελεχώσει τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέ πρόσωπα ἐξαγιασμένα, ἀκατηγόρητα καί ἱκανά νά ἀντιμετωπίσουν τίς προκλήσεις τῆς ἐποχῆς μας.

Ἐκρήξεις στό πιλοτήριο...

Απανωτές οἱ ἐκρήξεις ἠθικῶν σκανδάλων στό πιλοτήριο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καί ὁ καπετάνιος Χριστόδουλος, σά νά μὴ παίρνει εἶδηση. Ἦ, σά νά εὐθυγραμμίζεται μέ τούς βομβιστές τῆς ἀγιοπατερικῆς παράδοσης. Κολυμπάει ἐπιδεικτικά στή χλιδή. Καί σφυρίζει ἀνέμελα

τό ἐμβατήριο τοῦ «δῆθεν» προσωπικοῦ του θριάμβου(!). Διοχετεύει στό δημοσιογραφικό forum τό προφίλ τοῦ ἡγέτη, πού δέν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τίς ἐκκωφαντικές ἐκπυρσοκροτήσεις. Πού δέν τὸν ἐγγίζει ἡ ὁσμὴ τοῦ θανάτου.

Ἡ εἰκόνα αὐτῆ, πού περνάει στίς φιλόξενες ἐφημερίδες καί στὰ ἀνοιχτά

τηλεοπτικά παράθυρα, δείχνει νά είναι ἀμφίπλευρη καί ἀμφίσημη. Νά ἱκανοποιεῖ κάποια μικρή μερίδα ἀποδεκτῶν (πού ὀλοένα ἐλαχιστοποιεῖται) καί νά διογκώνει καί νά προβληματίζει τήν ἀντίπερα ἔπαλξη. Οἱ ἀρχιεπισκοπικοί πομποί τῶν σκηνοθετημένων εἰδήσεων, ὁ ἴδιος ὁ Χριστόδουλος καί οἱ γραφειοκράτες ἀναπαραγωγοί τῆς πλαστογραφημένης εἰκόνας, πιστεύουν, πῶς, μέ τά ὑπερφωτισμένα ρεπορτάζ τους καί μέ τά ἀνασκευαστικά δημοσιεύματά τους, ἀπολογοῦνται πειστικά γιά τίς συνθήκες καί γιά τήν εὐθύνη τῶν ἐκρήξεων. Ὁ πολὺς λαός, ὅμως, πού ζυγίζει τοὺς κενούς ἀσκούς τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς πληροφόρησης καί μετράει τὰ ἀδιαμφισβήτητα ντοκουμέντα τῆς ἀλλοίωσης τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἥθους καί τῆς ἀτίμητης Ὁρθόδοξης Παράδοσης, νοιώθει νά σκιάζεται ἀπὸ τὴ νεφέλη τοῦ φόβου καί τῆς ἀγωνίας. Βιώνει, στήν προωθημένη ἱστορικὴ διαδρομὴ τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰῶνα, τὴν προβληματικὴ τῆς προδοσίας.

☆ ☆ ☆

Τὴν προέλαση τοῦ Ἐπισκόπου Χριστόδουλου στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο (ἀκόμα καί μέ τό ὑπέρβαρο φορτίο τῶν ἀντικανονικῶν του ἀποσκευῶν) τὴν ἀποδέχτηκαν οἱ πολλοὶ καί τὴ χειροκρότησαν. Καί αὐτό, γιατί πίστεψαν, πῶς θά σηματοδοτήσῃ τὴν ἀπαραίτητη κάθαρση καί τὴν ἀνακαίνιση στό κλίμα καί στήν ποιότητα τῆς Συνοδικῆς διοίκησης τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐξοστρακισμό τῶν σκανδάλων καί τῶν σκανδαλοποιῶν, πού σπιλώνουν «κατ' ἐξακολούθηση», τὸν ἀρχιερατικὸ χιτῶνα τους καί διαπλέκονται καθημερινὰ μέ τὰ σκοτεινὰ συμφέροντα καί τὴ δια-

φθορά. Καί ἐπιστράτευση σεμνῶν, ἀκατηγόρητων καί συγκροτημένων λειτουργῶν, γιά τὴν ἐπ' ἀνδρωσὴ τῶν μητροπολιτικῶν θρόνων καί τῶν διαβαθμισμένων ἐπιτελικῶν ἐπάλλεων.

Ἀτυχῶς, οἱ προσδοκίες καί οἱ ἐλπίδες τοῦ πληρώματος τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας δέ βρῆκαν τὴ δικαίωσή τους στήν τετράχρονη γραφὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου. Οἱ ἐξαγγελίες, πού εἶχαν προβληθεῖ ὡς ἐντυπωσιακὲς προμετωπίδες τῆς νέας περιόδου καί τῆς νέας δράσης, ἐπικαλύφθηκαν ἀπὸ τὴ θολὴ διακίνηση καί ἀπὸ τίς ὑποπτες συμμαχίες μέ τὴν κοσμικότητα καί μέ τὴ διαφθορά. Τὰ σκάνδαλα τῶν ἡγετῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου δὲν ἀναχαιτίστηκαν. Οἱ σκανδαλοποιοὶ δὲν ἐξουδετερώθηκαν. Οἱ συνειδησιακὲς πληγὲς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπουλώθηκαν. Οἱ ἐκρήξεις τῶν παθῶν καί τῶν ἀνομιῶν συνεχίζονται καί μάλιστα ἰσχυρότερες. Καί ὁ χρυσοποίκιλτος ἀρχιεπισκοπικὸς μανδύας τεντώνεται (ἴσαμε πού ξεσκίζεται καί κουρελιάζεται), γιά νά καλύψῃ τίς ἠθικὲς ἀταξίες τῶν φίλων-ψηφοφόρων καί τὰ παραστρατήματα τοῦ διαλυμένου πιά ἐκτροφείου τῆς «νύμφης τοῦ Παγασητικοῦ».

☆ ☆ ☆

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, στά τέσσερα χρόνια τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς του θητείας, συνεργάστηκε ἀνεμπόδιστα καί ἀρμονικὰ μέ ὅλους τοὺς φαύλους. Ἐκείνους, πού τοὺς κατηγοροῦσε πρὶν καί τοὺς στιγματίζε ὡς τὰ λύματα τοῦ Σεραφειμικοῦ βόθρου, τοὺς ἀγκάλιασε καί τοὺς ἀνέδειξε ἐκλεκτοὺς του συνεργάτες καί συνοργανωτὲς τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν τὸν ἀνέκοψαν, στὴ συνο-

δοιοπορία καί στην κοινή εμφάνιση στην εξέδρα της δημοσιότητας, οι πολυχρόνιες, σαφείς, άρνητικές εκτιμήσεις του. Μήτε τόν έμπόδισε ή άπαραβίαστη όριοθέτηση τών 'Ιερών Κανόνων τής Έκκλησίας. Έσχατο σημάδι τής έκτροπής του καί του έναγκαλισμού του μέ τά κατακάθια του Συνοδικού σάκου, εΐναι ή άγαστή συνεργασία του μέ τόν σκανδαλοποιό μιτροφόρο, πού τόν προικοδότησε μέ ψήφους «έκ πλαστογραφίας», γιά νά μετατεθεΐ από τή μικρή Μητρόπολη τών 'Ιονίων, σέ μεγάλη περιοχή τής Άττικής. Αυτόν, πού διασύρει συνεχώς τήν άρχιερωσύνη καί τή Συνοδική ιδιότητα, τόν έχει ως «παρακαθήμενο» καί «παρακοιμώμενο». Συνευφραίνεται μαζί του καί συνεκτίθεται στά δυσμενή σχόλια καί στόν άδυσώπητο καταλογισμό.

Δεύτερο δείγμα άθέτησης τής άρχιεπισκοπικής έπαγγελίας γιά άξιοκρατία καί γιά άνύψωση του Σώματος τής 'Ιεραρχίας άποτελεΐ ή άνεξήγητη, αλλά καί ένοχη, εϋνοιά του καί προτίμησή του στά πρόσωπα, πού τά συνακολουθεΐ στην πορεία τους ό φύγος. Λές καί ό κατάλογος τών έκλεκτών του έχει μόνο αυτά τά όνόματα. Λές καί γιά νά άναδειχτεΐ κανείς στά άνώτατα έκκλησιαστικά άξιώματα, πρέπει νά έχει θητεύσει στό γνωστό κλάμπ, τό όποιο ό μακαρίτης Άρχιεπίσκοπος Σπυριδων, τό χαρακτήριζε «άσκι, πού άμα σκάσει θά βρωμίσει τόν τόπο».

Άπό τά πολλά δημοσιεύματα, πού χύθηκαν στόν έντυπο κλάδο τής ένημέρωσης κατά τό μήνα Δεκέμβριο, παραμονές τών μητροπολιτικών έκλογών καί έδωσαν τό στίγμα του προβληματικού έκκλησιαστικού παρασκήνιου, μεταφέρω ένα σύντομο άπόσπασμα:

«Ήταν λίγες ήμέρες μετά τήν έκλογή του Άρχιεπισκόπου. Στίς Νιές, στό Βόλο, σέ μιá κλειστή συνάντηση άρχιερών, ό κ. Χριστόδουλος προσπαθεΐ νά γίνει άποδεκτός ως διάδοχός του τό πνευματικό του παιδί ό Θεόκλητος Κουμαριανός. Τά μέλη τής Χρυσοπηγής, μέ πρώτο τόν ιδρυτή της Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Καλλίνικο, άντιδροϋν μέ τήν συγκεκριμένη έπιλογή έντονα. Μητροπολίτης από τήν Ήπειρο προτείνει νά μήν πληρωθεΐ ή θέση καί νά μείνει ό κ. Χριστόδουλος τοποτηρητής έως ότου ξεπεραστοϋν τά έμπόδια γιά τόν Θεόκλητο. Ή Χρυσοπηγή έπιμένει καί έπιστρατεύει, παρά τή θέλησή του, τόν 'Ιγνάτιο Γεωργακόπουλο. Ό κ. Χριστόδουλος ύποχωρεΐ. Δέν θέλει νά έρθει σέ σύγκρουση μέ τόν γέροντά του, ούτε μέ τούς ύπόλοιπους άδελφούς του» (Έφημερίς «Τά Νέα», 3 Δεκεμβρίου 2001).

Στό ρεπορτάζ αυτό (γιά τήν όλοκλήρωση τής εικόνας καί γιά τήν πληρέστερη ένημέρωση), πρέπει νά προστεθεΐ καί ή πληροφορία, ότι κατά τήν περίοδο εκείνη είχαν κυκλοφορήσει στό Βόλο προκηρύξεις, μέ βιογραφικά στοιχεία του κ. Κουμαριανού, πού δέν ήταν καθόλου κολακευτικά καί γιά κείνον καί γιά τόν προστάτη του, τό νέο Άρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο.

Οι καταγγελίες αυτές, πού άνάγκασαν τά μέλη τής Χρυσοπηγής νά άντισταθοϋν δυναμικά στην προαγωγή του, εϋνοημένου από τόν κ. Χριστόδουλο, κληρικού, οϋδέποτε έρευνήθηκαν ύπεϋθυνα από τά θεσμικά έκκλησιαστικά όργανα καί οϋδέποτε άποδείχτηκε, μέ στοιχεΐα πειστικά, ή άναλήθειά τους. Καί παρ' όλα αυτά, ό κ. Χριστόδουλος έπανήλθε στην προβολή

του στιγματισμένου «τέκνου» του και κατάφερε νά τό ἀναδείξει Μητροπολίτη καί μάλιστα σέ Μητρόπολη, πού, σύμφωνα μέ τούς Ἱερούς Κανόνες, δέν ἐχίρειρε, ἀλλά ὁ ποιμενάρχης της βρισκόταν, ἄδικα, σέ πολυχρόνια ἐξορία.

Τό δεῖγμα αὐτό τῆς ἄκρατης, ἀνεξήγητης καί ἀδικαιώτης εὐνοίας δέν εἶναι τό μοναδικό στήν τετράχρονη ἀρχιεπισκοπική κούρσα τοῦ κ. Χριστόδουλου. Καί μόνο ἡ πρόσφατη ἀναταραχή στούς κόλπους τῆς Ἱεραρχίας καί ὁ δημοσιογραφικός σάλος, πού προκλήθηκε μέ τήν ἐπιμονή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νά βιάσει τό Σῶμα, γιά νά ἀναδείξει σέ Μητροπολίτη πρόσωπο φορτωμένο μέ ὀρμαθό καταγγελιῶν, ἀποτελεῖ πειστήριο τῶν κριτηρίων του καί τῶν ἐπιλογῶν του.

Σ' αὐτά πρέπει νά προστεθεῖ καί μιά τρίτη παράμετρος. Ἐχει γίνει πιά κοινός τόπος, ὅτι ὁ προκαθημένος Χριστόδουλος διαρθρώνει τό ἄμεσο περιβάλλον του μέ πρόσωπα, πού δέν εἶναι ἁμοιρα ψόγου. Γί' αὐτό καί πολλοί παράγοντες, ἐκκλησιαστικοί καί κοινωνικοί, μιλοῦν μέ ὑπονοούμενα ἢ καί μέ σαφή ἀπαρέσκεια γιά τή φαύλη αὐλή τοῦ προκαθημένου.

Τή μέρα τῆς ἐπίμαχης ἐκλογῆς Μητροπολιτῶν, ὁ Γεώργιος Κύρτσος, διευθυντής τῆς ἐφημερίδας «Ελεύθερος Τύπος», δημοσιογράφος, πού συστηματικά ὑποστηρίζει τό Χριστόδουλο, ἀναγκάστηκε νά γράψει: «...Πρός τό παρόν ἡ κοινή γνώμη δέν προλαβαίνει νά ἀφομοιώσει τίς ἀρνητικές εἰδήσεις πού προέρχονται ἀπό τό ἐσωτερικό τῆς Ἱεραρχίας. Καταγγελίες γιά "περιβάλλον" καί συμφέροντα, συγκρούσεις ὁμάδων καί ὁμαδαρχῶν, ἐμφάνιση νέων ὁμάδων, "ρόζ" σκάνδαλα, συστη-

ματική μείωση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀπό συγκεκριμένους μητροπολίτες, καλλιέργεια τῆς ἀντίθεσης Πατριάρχη-Ἀρχιεπισκόπου».

Καί μιά βδομάδα ἀργότερα, ἕνας ἄλλος διακεκριμένος δημοσιογράφος, ὁ Κωστής Δήμτσας, διευθυντής συντάξεως τῆς ἐφημερίδας «Βραδυνή», μέ ἀνοικτή ἐπιστολή του πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπο, σκιαγράφησε, μέ ἄδρές γραμμές, τή ζοφερή εἰκόνα τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων. Καί ἀνάμεσα στίς πολλές, σωστές του κρίσεις, σημείωσε: «Οἱ ἄνθρωποι, πού συγκροτοῦν τό περιβάλλον σας μέ τίς συμπεριφορές τους σᾶς ἐκθέτουν. Ὅλη ἡ Ἑλλάδα γνωρίζει ὅτι οἱ "Βολῶτες" πλέον κυριαρχοῦν τόσο στή Σύνοδο ὅσο καί στήν Ἀρχιεπισκοπή. Τά βιογραφικά τους χωρίς τίποτε τό οὐσιαστικό. Ἐκτός καί ἂν θέλετε νά μᾶς πείσετε, ὅτι ἡ μεταφορά ἱερῶν λειψάνων καί εἰκόνων γιά προσκύνημα εἶναι πλέον τά μόνα προσόντα γιά τήν ἀνάδειξη κληρικῶν στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος... Ἐχετε ἀναρωτηθεῖ τίς αἰτίες αὐτῆς τῆς κακίστης εἰκόνας, πού δίνει ἡ Ἐκκλησία; Ποιός ἄραγε θά ἔχει τό σθένος καί τή δύναμη νά ἀντιμετωπίσει τή θύελλα, πού ἔρχεται; Πολλοί μάλιστα στά δημοσιογραφικά γραφεῖα σιγοψιθυρίζουν ὅτι μέγας εἶναι ὁ κίνδυνος δυσσομίας ἀκόμη καί στήν ὁδό "ἁγίας Φιλοθέης"...» (23 Δεκεμβρίου 2001).

☆☆☆

Αὐτός εἶναι ὁ γενικός πίνακας τῶν κριτηρίων του καί τῶν ἐπιλογῶν του, τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς εὐνοιάς του καί τοῦ τρόπου οἰκοδόμησής τοῦ ἐπιτελικοῦ περιβάλλοντός του, πού μᾶς δίνει μέ τίς συμπεριφορές του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος.

Υπάρχει, όμως και η προέκταση. Πού δέν είναι διαφορετική. Καί πού δέν έμπνέει άνάπαυση στό πλήρωμα τής Έκκλησίας. Πρόκειται γιά τίς διεργασίες, πού μεθοδεύει καί τροchioδρομεΐ, κάθε φορά, πού ένα σκάνδαλο ξεσπάει στά ένδότερα του έκκλησιαστικού χώρου καί γίνεται τροφή γιά άδηφάγες γλώσσες των Μέσων Ένημέρωσης καί άφορμή θλίψης γιά τό άφοσιωμένο ποίμνιο. Δυστυχώς καί στίς περιπτώσεις αυτές ο Άρχιεπίσκοπος γέρνει προκλητικά τήν πλάστιγγα τής προτίμησης του πρós τούς σκανδαλοποιούς καί άγωνίζεται (κατά τό πλείστον άνεπιτυχώς) νά καλύψει τίς πράξεις τής ντροπής καί τής ένοχής.

Πρόσφατο παράδειγμα ή περίπτωση του Μητροπολίτη τής άκριτικής Μητρόπολης Διδυμοτείχου. Ό όχετός, πού κύλησε άπό τό Διδυμότειχο καί βρώμισε όλόκληρη τήν έλληνική γή, προκάλεσε καθολική δυσφορία. Καί όλoi, πιστοί καί άθεoi, στράφηκαν πρós τήν κατεύθυνση τής Ίερās Συνόδου, περιμένοντας νά δούν τήν αντίδραση των υπεύθυνων ήγετων τής Έκκλησίας. Τί θά κάνει ο Χριστόδουλος καί πώς θά άντιμετωπίσουν τήν περίπτωση οι Συνοδικοί Σύεδροι. Καί τί είδαν; Ένα κομπολόι υπεκφυγών καί παραπλανητικών άνακοινώσεων, πού δέν ταιριάζει σέ ένα θεσμό, όπως είναι ή Ίερά Σύνοδος καί σέ ένα προκαθήμενο τής Έκκλησίας, όπως προσπάθησε νά έμφανιστεί ο Χριστόδουλος.

Ή έφημερίδα «Αδέσμευτος Τύπος», πού έφερε στό φώς τής δημοσιότητας τό σκάνδαλο, έγραψε: «Όχι μόνο έκπληξη, αλλά καί όργή μās διακατέχει. Άδυνατοΰμε άκόμη καί νά φανταστοΰμε ότι συνέβησαν όλα εκείνα, πού

άναφέρονται στη μήνυση, κι άς υπάρχει δίωξη άπό τόν είσαγγελέα έναντίον του δεσπότη καί των μαρτύρων του κληρικών καί λαϊκών-κι άς έπιμένει όσο θέλει ο μηνυτής ότι άποδίδει τήν αλήθεια καί μόνο... Άν υπάρχει όμως, έστω κι ένα ψεγάδι, θά πρέπει νά επέμβει ή Ίερά Σύνοδος καί νά επέμβει τώρα προτου ή υπόθεση φτάσει (άν άποδειχθούν οι κατηγορίες) στό άκροατήριο καί ή ζημιά γιά τήν Έκκλησία είναι κατά πολύ μεγαλύτερη...» («Αδέσμευτος Τύπος» 5-12-2001).

Ή Ίερά Σύνοδος, δέν κινήθηκε, όπως ήταν υποχρεωμένη, μέ ταχύτητα καί άποφασιστικότητα. Έδειξε πώς δέ θεωρεί τό θέμα επείγον. Δέ συνεδρίασε τή βδομάδα, πού τό σκάνδαλο έτρεχε μέ καλπασμό πρós τίς άκοές του πλήθους. Καί δέν έκανε καμιά άνακοίνωση. Ό πρόεδρός της, ο κ. Χριστόδουλος, πού περιφέρεται άπό τό πρωί Ίσαμε τό βράδυ στά σοκάκια τής δημοσιότητας, μέ τό δάχτυλο στη σκανδάλη, έτοιμος νά πυροβολήσει άπό μακριά τούς σκανδαλοποιούς των άλλων χώρων, έπесе σέ μελαγχολία καί σέ άθεράπευτη άφλογιστία. Δέν έμφανίστηκε στίς όθόνες. Δέν κατακεραύνωσε τή βεβήλωση του τίμιου ράσου. Δέν έδωσε υπόσχεση στό λαό, ότι θά προωθήσει στην έκκλησιαστική Δικαιοσύνη τίς καταγγελίες καί θά ζητήσει τίμιες καί καθαρές άνακρίσεις.

Μιά βδομάδα μετά τό δημοσιογραφικό θόρυβο, στίς 11 Δεκεμβρίου, συνεδρίασε ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος καί κουβέντιασε, στό περιθώριο τής ήμερήσιας διάταξης, σάν νά ήταν θέμα παρωνυχίδας, τό περιεχόμενο των καταγγελιών. Άλλά δέν προχώρησε σέ καμιά άπόφαση. Καί, φυσικά, άπέφυγε καί

τήν οποιαδήποτε σαφή ανακοίνωση. Στην έφημερίδα «Άπογευματινή» της 13ης Δεκεμβρίου διαβάζουμε: «Μέχρι χθές τό όνομα τοῦ μητροπολίτη, δέν εἶχε γνωστοποιηθεῖ. Τό σκάνδαλο μέ τό μητροπολίτη, τό όποιο μήνυσε πρώην μοναχός καί τόν κατηγορεῖ γιά σεξουαλική παρενόχληση, δέν συζητήθηκε ἐπίσημα στίς ἐργασίες τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καθώς ἡ έφημερίδα πού τό ἀποκάλυψε (Ἐδέσμευτος Τύπος) δέν εἶχε δημοσιοποιήσει τό όνομά του. Σέ τηλεοπτική ἐκπομπή τοῦ Ἑλφα, ὡστόσο, ἀναφέρθηκε ὅτι οἱ καταγγελίες ἀφοροῦν τό μητροπολίτη Διδυμοτείχου Νικηφόρο...». Ναί, αὐτόν, πού ἀποκάλεσε «χυδαία» τήν εὐμενῆ εἰσήγηση, γιά τήν ἐπίλυση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος, τοῦ Μητροπολίτη Δρυινοῦπόλεως Ἀνδρέα.

Μετά ἀπό τήν τηλεοπτική ἀνακοίνωση τοῦ ὀνόματος τοῦ Μητροπολίτη, πού ἦταν ὁ στόχος τῆς καταγγελίας, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἀναγκάστηκε, τήν μεθεπόμενη μέρα, νά ἀσχοληθεῖ γιά δεύτερη φορά μέ τήν περίπτωση. Καί, πιεσμένη ἀπό τή γενική κατακραυγή, ἀποφάσισε νά ἀνακοινώσει, πώς καλεῖ τό Μητροπολίτη νά δώσει ἐξηγήσεις.

Ἡ ἐπίσημη ἀνακοίνωση τῆς Συνοδικῆς ἀπόφασης ἦταν ἕνας τραγέλαφος. Ὁ ἐπὶ τῶν ἀνακοινώσεων Συνοδικός Μητροπολίτης, (ποιός ἄλλος;), ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθίμος, ἔκανε τό καινούργιο θαῦμα του. Διαβάζουμε στήν έφημερίδα «Άπογευματινή» τῆς 14ης Δεκεμβρίου 2001: «Μετά ἀπό σχετική συζήτηση, οἱ Συνοδικοί ἱεράρχες ἀποφάσισαν νά καλέσουν τό Μητροπολίτη νά παράσχει ἐγγράφως πληροφορίες καί ἐξηγήσεις γιά τό θέ-

μα. Ἡ Σύνοδος ἀποδοκίμασε μετά βδελυγμίας τίς ἀναπόδεικτες καί ἀόριστες καταγγελίες καί προτρέπει ὅποιον ἔχει στοιχεῖα νά τά καταθέτει ἐνυπογράφως. Ἡ ἀναφορά τοῦ ὀνόματός του στά μέσα ἐνημέρωσης δέν ἔπρεπε νά εἶχε γίνει, τόνισε ὁ Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως καί συνέχισε: Ἡ Σύνοδος ἔχει καθῆκον νά τιμωρεῖ τόν ἔνοχον, ἀλλά καί νά ὑπερασπίζεται τόν ἁθῶο. Καλεῖ μέ ἐγγραφο τό Μητροπολίτη Διδυμοτείχου νά παράσχει πληροφορίες γιά τίς καταγγελίες, ἐνῶ οἱ ἱεράρχες βρίσκονται ἐν ἀναμονῇ πληροφοριῶν καί ἐξηγήσεων τοῦ προαναφερθέντος Μητροπολίτη...».

Τί πρῶτο καί τί δεύτερο νά σχολιάσουμε ἀπό αὐτή τή σύντομη, ἀλλά ἀλλοπρόσαλλη ἀνακοίνωση;

1) Στίς 11 Δεκεμβρίου ἡ Ἱερά Σύνοδος δέν ἀσχολήθηκε, παρά μόνο περιθωρικά μέ τό θέμα, ἐπειδὴ δέν γνώριζε (sic) τό όνομα τοῦ Μητροπολίτη, πού ἐμπλέκεται, ὡς πρωταγωνιστής, στό σκάνδαλο. Καί στίς 13 Δεκεμβρίου διαμαρτύρεται γιά τό γεγονός, ὅτι ἀπό τήν τηλεοπτική ἐκπομπή ἀνακοινώθηκε τό όνομά του. Θά μπορούσε, βέβαια, σύμφωνα μέ τό δικαίωμα, πού ἔχει ὡς ἐπίσημη ἀρχή μέσα στά πλαίσια τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, νά ζητήσει, μέ ἐγγραφο τῆς, ἀπό τόν ἀρμόδιο εἰσαγγελέα ὀλόκληρο τό φάκελλο, νά τόν μελετήσῃ προσεκτικά καί νά πάρῃ τίς δικές τῆς ἀποφάσεις. Αὐτό δέν τό ἔκανε. Ἀφῆσε νά διαρρεῦσῃ, κουτοπόνηρα, ὅτι δέν μπορούσε νά διατυπώσῃ κρίση, γιάτί δέν γνώριζε τό όνομα τοῦ ὑπόλογου Μητροπολίτη καί ὅταν οἱ δημοσιογράφοι ἀντέδρασαν δυναμικά, ἀνακοινώνοντας τό όνομα, ὁ κ. Ἀνθί-

μος, ὡς ἐκπρόσωπος καὶ τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἄλλων Συνοδικῶν, ἔψεξε ἐκείνους, πού δημοσιοποίησαν τὴν ταυτότητα τοῦ δράστη.

2) Ἡ δεύτερη γκάφα τοῦ κ. Ἀνθίμου, πού, ὁπωςδήποτε, θά προηλθε μετὰ ἀπὸ κοινὴ ζύμωση τοῦ θέματος μέ τόν πρόεδρο Χριστόδουλο: Ὁ κ. Ἄνθιμος, στήν ἴδια ἀνακοίνωσή του, πού ἀναφερόταν στήν ἀπόφαση τῆς Συνόδου νά καλέσει τὸ Μητροπολίτη νά δώσει ἐξηγήσεις, δήλωσε, ὅτι “ἡ Σύνοδος ἀποδοκίμασε μετὰ βδελυγμίας τίς ἀναπόδεικτες καὶ ἀόριστες καταγγελίες...”. Ἀλλὰ πότε τίς μελέτησε τίς καταγγελίες καὶ πότε κατέληξε στό συμπέρασμα, ὅτι εἶναι ἀναπόδεικτες καὶ ἀόριστες; Στίς 11 Δεκεμβρίου δέν ἤξερε κἄν τὸ ὄνομα τοῦ δράστη(!). Στίς 13 πῆρε τὴν ἀπόφαση νά τόν καλέσει νά δώσει ἐξηγήσεις. Προτοῦ, λοιπόν, πάρει τίς ἐξηγήσεις, ἔκρινε τίς καταγγελίες ἀόριστες καὶ ἀναπόδεικτες; Καί ἀφοῦ ἔφτασε σέ αὐτό τὸ τελικό, ἀπόλυτα ἀθωωτικό συμπέρασμα, δίχως νά πιάσει στά χέρια τῆς τὸ φάκελλο(!), γιατί κάλεσε τόν ἐγκαλούμενο Μητροπολίτη νά δώσει ἐξηγήσεις;

Ὅποιαδήποτε ἀρχή, πού σέβεται τὸ θεσμικὸ ρόλο τῆς καὶ τὸ κύρος τῶν προσώπων, πού τὴ συγκροτοῦν καὶ τὴν ἐκπροσωποῦν, πρῶτα διαβιβάζει τὴν καταγγελία στὸν ἀρμόδιο ἀνακριτὴ καί, ἀφοῦ ὀλοκληρωθοῦν οἱ ἀνακρίσεις, ἀποφασίζει, ἂν θά παραπεμφθεῖ ὁ κατηγορούμενος σέ δικαστήριον ἢ ἂν θά ἐκδοθεῖ ἀπαλλακτικὸ βούλευμα.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος πρωτοτύπησε καί, πρωτοτυπώντας, αὐτοκαταργήθηκε καὶ γελοιοποιήθηκε. Πρῶτα ἐξέδωσε ἀπαλλακτικὸ βούλευμα καὶ μετὰ ζήτησε ἐξηγήσεις γιὰ τὸ σκάνδαλο.

Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἦταν προδιαγεγραμμένη ἡ ἐξέλιξη. Κανεὶς δέν περίμενε τίποτε τὸ διαφορετικό, ἀπὸ αὐτό, πού ἔγινε. Ἡ Σύνοδος μέ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Χριστόδουλο, καμώθηκε πὼς περιμένει τίς ἐξηγήσεις. Στὸ μεταξύ, ὅμως, διάστημα, δέν ἀναζήτησε, σύμφωνα μέ τὴν κανονικὴ καὶ νομικὴ ὑποχρέωση, πού εἶχε, τὸ δικαστικὸ φάκελλο, γιὰ νά τόν μελετήσει καὶ νά σχηματίσει σφαιρικὴ γνώση τοῦ προβλήματος. Καί στήν ἐπόμενη συνεδρίαση τοῦ Σώματος, πού πραγματοποιήθηκε τὸ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 2002, ἔσπευσε νά ἀνακοινώσει, ὅτι θεώρησε τίς ἐξηγήσεις ἐπαρκεῖς καὶ ἔβαλε τὸ φάκελλο στὸ ἀρχεῖο. Ἔτσι, τὸ σκάνδαλο πέρασε στήν κατάψυξη, ἴσαμε νά λησμονηθεῖ. Ἡ, τουλάχιστο, ἴσαμε νά πιστέψει ὁ κ. Χριστόδουλος καὶ ἡ καμαρίλα του, ὅτι λησμονήθηκε.

Ἄλλωστε ὁ κ. Χριστόδουλος εἶχε ἰδιαιτέρο λόγο νά μεθοδεύσει αὐτὴ τὴν ἐξέλιξη τοῦ ἐκρηκτικοῦ σκανδάλου καὶ νά παγώσει κάθε διάθεση ἀνακρίσεων. Οἱ φίλοι τοῦ ὑπόλογου Μητροπολίτη τὸν εἶχαν ἀπειλήσει, ὅτι ἂν προχωροῦσε τὴν ἔρευνα καὶ παρέπεμπε τὴν ὑπόθεση στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Δικαστήριο, ἐκεῖνοι θά ἔβγαζαν στὴ δημοσιότητα τὸ σκάνδαλο τῆς Κεντρικῆς Θεοσαλίας, τῆς καρδιάς ὀλόκληρης τῆς Ἑλλάδας. Καί ὁ κ. Χριστόδουλος δέ θά εἶχε ποῦ νά κρυφτεῖ.

☆☆☆

Ὅλα αὐτὰ τὰ σενάρια, οἱ συνακόλουθες ἀπειλές καὶ τὰ ἐνδεχόμενα νά ξεπεράσουν τὰ στεγανά τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς αὐλῆς, μαζί μέ τίς δυσωδίες καὶ τὰ σόου τῆς ὑποκοσμικῆς διαπλοκῆς, ἀναγκάζουν τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο νά διαφοροποιεῖ τὴν

ἐπιθετικότητά του. Νά περιορίζει τόν ἔλεγχό του στά σκάνδαλα, πού γίνονται μακριά ἀπό τόν περίβολο τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης καί νά σιωπᾷ (σάν σεμνή ἄρσακειάδα), ὅταν οἱ ἐκρήξεις σημειώνονται στό ἐκκλησιαστικό πιλοτήριο.

Ὅμως, ὅσο καί ἂν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσποιεῖται, πώς σφυρίζει ἀνέμελα καί προχωρεῖ θριαμβευτής, τά σχόλια διαχέονται ἀπό στόμα σέ αὐτί, σ' ὁλόκληρη τήν ἑλληνική ἐπικράτεια καί μεταναστεύουν καί ἔξω ἀπό τά σύνορα. Ὅχι ὡς ἀπλός ψίθυρος πληροφοριῶν. Ἀλλά καί ὡς εὐρύτερος προβληματισμός, πού ἐγγίζει τό πρόσωπο τοῦ προκαθήμενου. Οἱ συζητήσεις δέν περιορίζονται στήν ἀποκάλυψη τῶν ἐπικαλυπτόμενων θλιβερῶν γεγονότων, πού ἀγωνίζεται νά τά κρατάει στό σεντούκι τῆς μυστικότητος ὁ κ. Χριστόδουλος. Ἀνοίγουν κεφάλαια ἐρωτημάτων. Καταγράφουν ἀποσπασματι-

κές πληροφορίες. Ἀναζητοῦν, πίσω ἀπό τό κοινωνικό καί τηλεοπτικό μακιγιάζ, τό ἀληθινό ἴματξ τοῦ προστάτη τῶν σκανδαλοποιῶν Ἀρχιεπισκόπου. Καί πλέκουν σενάρια. Καί καταλήγουν σέ καταλογισμούς. Ἐκεῖνος δέν τά ἀκούει ὅλα αὐτά. Ἀναπαύεται στούς λιβανωτούς τῶν κολάκων, πού ἔχει μαζέψει γύρω του. Καί δέν ὑποψιάζεται, ὅτι, ἔξω ἀπό τήν ὀριοθετημένη αὐλή τῶν κολάκων, διακινεῖται ὁ ἀμερόληπτος λαός. Καί ὁ λαός δέν ἀποκοιμίζεται μέ τά ἀποκαΐδια τοῦ λιβανωτοῦ. Λειτουργεῖ ὡς τελευταῖος, ἀνώτατος κριτής τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων. Ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει τά πρόσωπα. Νομιμοποιεῖ ἢ καταδικάζει τίς συμπεριφορές. Καί, τελικά, καθαρογράφει τό ἐπίσημο κείμενο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη

Εἶδες τί γίνεται; Ὁ Χριστόδουλος δέν ἤξερε τίποτα γιά τόν Παντελεήμονα Μπεζενίτη.

Ὁ Χριστόδουλος δέν ἤξερε τίποτα γιά τό Γιοσάκη.

Ὁ Χριστόδουλος δέν ἤξερε τίποτα γιά τόν Κουλουσούσα.

Ὁ Χριστόδουλος δέν ἤξερε τίποτα γιά τό Βαβύλη.

Μήπως μπορεῖς νά βρεῖς γιά ποιόν ἤξερε; Μήπως γιά τόν πρόην Κοζάνης; Μήπως γιά τόν νῦν;

**Φιλικά
Παπα-Γιώργης**

Κάθαρση ἢ πιστοποίηση τῆς ρύπανσης;

Πραγματοποιήθηκε καί ἡ πολυδιαφημισμένη Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Καί ἀντί γιά ἀκρίνα ἐλπίδας, ἔφερε ἀνέλπιδη σκοτεινιά.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, κατὰ τήν πάγια συνήθειά του, κάλυψε τό μεγαλύτερο εὖρος τῆς Συνοδικῆς διάσκεψης καί φίμωσε κυριολεκτικά τό Ἱεραρχικό Σῶμα μέ μιά σχοινοτενή φλυαρία, πού τήν παρουσίασε ὡς εἰσήγηση. Προσδιόρισε, ὅπως αὐτός ἤθελε, τά συμπτώματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς κρίσης. Ἔρριξε, γιά μιά ἀκόμα φορά, τήν εὐθύνη, γιά τή δημοσιοποίηση τῶν εἰδεχθῶν ἐπισκοπικῶν σκανδάλων, στίς σκοτεινές δυνάμεις(!) καί στά ἀδηφάγα στόματα τῶν μέσων τῆς μαζικῆς ἐνημέρωσης. Καί παρουσίασε ἕνα μακρό κατάλογο μέτρων, πού τά θεωρεῖ ἀπαραίτητα καί ἐπείγοντα, γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ὀξύτατων συμπτωμάτων τῆς διαφθορᾶς καί γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας στό ἀνώτατο Σῶμα διοίκησης τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ παράγοντες τῆς Ἱεραρχίας (οἱ ἴδιοι πάντοτε), ἐμφανίστηκαν, μέ προσποιητή αἰσιοδοξία, στίς προτεταμένες κάμερες τῶν τηλεοπτικῶν καναλιῶν καί προσπάθησαν νά ἐκπέμψουν μήνυμα αἰσιοδοξίας στό ἀνήσυχο πλῆθος. Νά κατασιγάσουν τήν ἀγωνία του. Καί νά ἐμφανίσουν ἕνα καινούργιο προφίλ ἀρχιερατικῆς παρουσίας.

Ὅμως, παρ' ὅλη αὐτή τή μηχανική διοχέτευση αἰσιοδοξίας, ὁ λαός, παγωμένος ἀπό τή χιονοστιβάδα τῶν ἀποκαλύψεων, ἔξακολουθεῖ νά μετράει ἐρείπια καί νά ὀσφραίνεται νέα κύματα ρύπανσης. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν καί οἱ ὑποστηρικτές του ἀκροβατοῦν πάνω ἀπό τό βοῦρκο καί καμώνονται τούς σωτήρες. Βηματίζουν μέ φανερό τή σύγχυση, ἀλλά καί μέ ἀσυγκράτητη τήν ὁρμή γιά πρόκληση. Δηλώνουν, πώς, μέ τά διαδικαστικά μέτρα, πού ψήφισαν, θά καθαρίσουν «ἐδῶ καί τώρα» τήν κόπρο τοῦ Αὐγείου. Θά ξεπλύνουν τή ντροπή, πού καί μέ τή δική τους συμβολή, κατέκλυσε τό διοικητήριο τῆς Ἐκκλησίας καί θά φέρουν νέα, καθαρὰ πρόσωπα

καί άγνό αίμα στους άρχιερατικούς θρόνους.

Κατά τή φάση τής μεγάλης όξυνσης, πού προηγήθηκε τής άρχιερατικής διάσκεψης καί πού άνάγκασε τόν Άρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο νά καλέσει τό Σώμα, έμφοβος, άναγκάστηκε νά προβεί σέ λιτή, αλλά άποφασιστική δήλωση. Παράτησε-πρός στιγμή-τά μπιχλιμπίδια τών παλιότερων ύπερφιάλων έπαγγελιών του καί διακήρυξε, πώς θά κάνει τό πάλν, γιά νά αλλάξει τό κλίμα. Πώς θά άπομονώσει, μέ δυναμικές έπεμβάσεις, τή γύρω του διαφθορά. Καί πώς θά κολάσει, δίχως τόν παραμικρό συμβιβασμό, τούς διεφθαρμένους. «Τό δικό μου καθήκον αύτή τήν ώρα» είπε «είναι ένα και μοναδικό. Έκθάραση στους κόλπους τής Έκκλησίας νά προχωρήσει. Χωρίς κανένα συμβιβασμό. Μέ αίσθηση του δικαίου, διαφάνεια, ύπευθυνότητα καί άποφασιστικότητα».

Καί σέ δεύτερη, προσθετική δήλωση, ύποσχέθηκε, πώς αύτός θά είναι ό έγguητής τής κάθαρσης.

Όστόσο, μέ κατατεθειμένες πιά στην τράπεζα τής ιστορίας αυτές τίς δηλώσεις, έξακολούθησε νά κινείται στίς τροχιές τής παλιάς του μεθοδολογίας. Συνέχισε, άπροκάλυπτα, τίς δολιχοδρομίες του. Έκρυψε λόγια καί πράξεις, άπλώνοντας γύρω του νέφος τής ύποπτης άδιαφάνειας. Καί σκηνοθέτησε διεργασίες, πού τόν άποδεικνύουν, γιά μιά ακόμα φορά, άφερέγγυο.

Κορύφωμα αύτής τής σκηνοθεσίας ή σύγκληση του άνώτατου διοικητικού Σώματος τής Έκκλησίας καί ή έπεξεργασία ενός κώδικα έξυγιαντικών μέτρων, πού δέν έχουν καμμιά σχέση μέ τήν έπικαιρότητα, μέ τή χυμένη τούτη τήν ώρα καί «όζουσα» δεσποτική διαφθορά, αλλά συνθέτουν εύχολόγιο μελλοντικής άπόδοσης.

Ό Άρχιεπίσκοπος έμφανίστηκε, έπίσημα, στό προεδρικό βήμα τής Έραρχίας καί εκεί έπαιξε τή δική του θεατρική πράξη. Έσταξε ένα ύποκριτικό δάκρυ συντριβής, γιά νά ξεπλύνει(!) τήν προσωπική του ένοχή καί τή βρωμιά του περιβάλλοντός του. Μοίρασε εύθυνες σέ συνεπισκόπους του, έτσι, πού έλαφρύνει ό δικός του σάκος τής ντροπής καί τής ένοχής. Καί πρότεινε κάποιες αλλαγές στό σύστημα διοίκησης, πού δέν έπεισαν κανένα, πώς θά μπορέσουν νά σταθοϋν άνάχωμα στή διαφθορά καί πώς θά συντελέσουν στον επανεντροχισμό του σώματος τών Έλλήνων Έπισκόπων στην παράδοση τών άγίων Πατέρων μας.

Έ όλη σκηνοθεσία, άπό τή στιγμή, πού ύλοποιήθηκε, προσφέρθηκε σέ άνοιχτή μελέτη καί σέ έλεύθερη κρίση. Καί, ίσαμε τή στιγμή αύτή έχουν λεχτεί πολλά, μπροστά στά όρθάνοιχτα παράθυρα τής τηλεοπτικής περιέργειας καί έχουν γραφτεί όχι λίγα στην έντυπη κυκλοφορία τής λαϊκής άνησυχίας. Καί, όπως είναι φυσικό, ό διάλογος

καί ὁ ἀντίλογος θά συνεχιστεῖ γιά μακρό διάστημα. Καί, ἴσως, θά ἐνταθεῖ, ὅταν ἡ πρακτική τοῦ προέδρου Χριστόδουλου καί τῶν συνεργατῶν του θά ἀποδειχτεῖ μοιραία. Ἀνίκανη νά διατρήσει τό τεῖχος τῆς ὑποκρισίας, πού διαφοροποιεῖ τόν ἐπισκοπικό λόγο ἀπό τήν ἐπισκοπική βιοτή καί ἀπρόθυμη νά καθηλώσει στό ἐδώλιο τοῦ κατηγορούμενου τόν ἀσυνείδητο ἱεουργό τῶν Μυστηρίων, τόν ἱερέα ἢ τόν Ἐπίσκοπο, πού καταντροπιάζει τό λειτούργημά του καί προδίδεται ἀρνητῆς ἀκόμα καί τῆς ἀντρικῆς του φύσης.

Ἐμεῖς, σέ πρῶτο πλάνο, θά περιοριστοῦμε στή διατύπωση δυό, μόνο, σχολίων. Καί θά ἐπιφυλαχτοῦμε νά παρουσιάσουμε, σέ διάστημα χρόνου καί σέ ἐπαρκή ἔκταση σελίδων, τή δραματική αὐτή φάση τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας.

Σχόλιο πρῶτο: Ὁ Χριστόδουλος ὁμολόγησε, ἔστω συμβατικά, ἔστω συγκινησιακά, ὅτι ὑπάρχουν σκάνδαλα καί, κατ' ἐπέκταση, ὑπάρχουν ἑνοχές. «Εἴμαστε ἔνοχοι γιά φιληδονία καί φυλαργυρία», εἶπε. «Μετατρέψαμε τίς Μητροπόλεις μας σέ "θερμοκήπια ἀθλιότητων". Εἴμαστε ὑπόλογοι διότι ὀχυρωθήκαμε στό νομικό τύπο καί ἀγνοήσαμε τήν οὐσία. Ἀφήσαμε νά πλανῶνται φῆμες καί διαδόσεις σέ βάρος ὅλων μας. Μετατρέψαμε τήν κάθε Ἐπισκοπὴ σέ "ἀπυρόβλητο ὄχυρό", πού κανεῖς

δέν εἶχε δικαίωμα νά τό παραβιάσει, ἔστω καί ἂν ἐκεῖ μέσα διαπράττονται κανονικά καί ποινικά ἀδικήματα».

Ἐκεῖνος, πού διαβάζει αὐτές τίς γραμμές τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ἀνακοίνωσης, πείθεται, πῶς τά σκάνδαλα, πού ἔπνιξαν τήν ἠθική εὐαισθησία τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων, τά μεθόδευσαν καί τά πραγματοποίησαν οἱ ἄνθρωποι. Ἐκεῖνοι, πού πρόδωσαν τοὺς ὅρκους τοὺς καί διαχειρίστηκαν μέ ἀνευθυνότητα ἢ καί μέ προκλητική διαστροφή τό ἱερότατο ἐπισκοπικό χάρισμα. Τά σκάνδαλα δέν εἶναι παράγωγα τῶν νομοθετημάτων, πού ρυθμίζουν τούτη τή στιγμή τόν τρόπο διοίκησης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἐκτροχιασμοί προσώπων. Καί ἡ ἀντιμετώπιση τῶν σκανδάλων δέν μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ σέ ἄλλο ἐπίπεδο, παρά μόνο στό ἐπίπεδο τῶν προσώπων.

Ἐνῶ, ὅμως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κάνει αὐτή τήν ἐκτίμηση καί ἐπικεντρώνει τήν εὐθύνη στοὺς ἐπίορκους σκανδαλοποιούς ἱεράρχες, προτείνει μέτρα, πού δέν ἐγγίζουν, οὔτε ἀπό μακριά τά πρόσωπα, ἀλλὰ περιορίζονται σέ τροποποιήσεις ἢ σέ ὑποτιθέμενες βελτιώσεις τοῦ νομικοῦ πλαισίου.

Ἄν ὑπόλογοι γιά τά σκάνδαλα, πού ξευτέλισαν τό κύρος τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας ἦταν τά χαρτιά, τά κείμενα, δηλαδή, τῶν νομοθετημάτων, θά ἦταν νοητό νά ἐπιδιωχθεῖ ἡ ὑπερβάση τους μέ τήν

τροποποίηση ή μέ την κατάργηση όρισμένων νομοθετικών διατάξεων. "Αν, όμως, υπόλογοι είναι οι άνθρωποι-καί κανέναν δεν μπορεί να άμφισβητήσει, ότι αυτοί είναι οι σκανδαλοποιοί-τό προσπέρασμα των σκανδαλοποιών από τόν 'Αρχιεπίσκοπο, άποτελεϊ καινούργιο, μεγαλύτερης έκτασης σκάνδαλο.

Καί όταν τό ένα σκάνδαλο αντιμετωπίζεται μέ δεύτερο, ήχηρότερο καί δυσωδέστερο σκάνδαλο, δεν άπομένει καμμία έλπίδα για διόρθωση.

Σχόλιο δεύτερο: 'Ανάμεσα στα μέτρα, πού προτείνει ο Χριστόδουλος για την πάταξη ή για τόν περιορισμό των σκανδάλων, είναι καί ή νομοθετική καθιέρωση του «πόθεν έσχες». 'Η υποχρέωση, δηλαδή των Μητροπολιτών της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος να καταθέτουν, εκτός από τη δήλωση εισοδήματος, πού κατα-

θέτουν στην 'Εφορεία όλοι οι 'Ελληνες, καί δήλωση για τίς πηγές, από τίς όποιες άντλούν τόν πρόσθετο πλούτο ή τά χρήματα, πού επενδύουν σε άκίνητα ή σε όμόλογα ή σε όποιαδήποτε άλλη κερδοσκοπική θυρίδα.

Γιά σκεφθείτε, όμως! Αυτό, πού για τόν 'Επίσκοπο της 'Εκκλησίας είναι τό «αυτόνόητο», θά προσπαθήσει να τό επιβάλει ο 'Αρχιεπίσκοπος μέ νόμο. Τό 'Ιεροκανονικό πλαίσιο, πού ρυθμίζει τη ζωή της 'Εκκλησίας μας καί τά παραδείγματα των άγίων Πατέρων μας έμπνέουν καί, ταυτόχρονα, επιβάλλουν ο 'Επίσκοπος να είναι «άκτήμων». Να μην έχει άτομική περιουσία. Καί ή τελευταία δραχμή, πού πέφτει στην παλάμη του, να διοχετεύεται στην έστία της φτώχειας καί της στέρησης. Να μεταποιείται σε παρηγοριά καί σε στήριγμα. "Αν ένας 'Επίσκοπος λησμονήσει αυτή την υπο-

Ήμα περάσεις χειροπέδες σε ένα κλέφτη, δέ σημαίνει πώς θά πάψει να είναι κλέφτης.

Καί ήμα θεσπίσεις τό «πόθεν έσχες» για ένα Μητροπολίτη, δέ σημαίνει πώς θά πάψει να είναι «φιλήδονος» καί «φιλάργυρος».

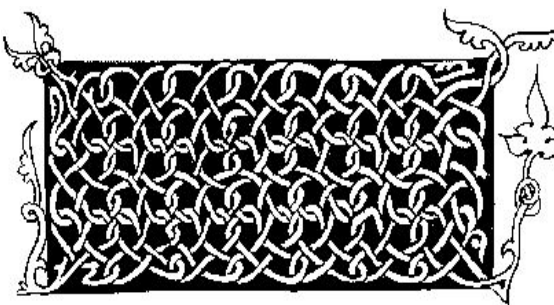
χρέωση και συλλέξει χρήματα ή άλλους θησαυρούς, εἶναι ἐπίορκος και δέν τοῦ μένει τίποτε ἄλλο, παρά νά καθαιρεθεῖ καί νά ἐκδιωχθεῖ ἀπό τή Σύνοδο τῶν Ἐπισκόπων.

Ὡστόσο, ὁ Χριστόδουλος, μέ τή ρύθμιση, πού πρότεινε στό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, τήν τήρηση τῆς Ἱεροκανικῆς ὑποχρέωσης θέλει νά τήν ἐπιβάλλει μέ τή βία τοῦ Νόμου. Ἡ πρότασή του προδίδει τήν παντελή, ἤ, τουλάχιστο, τή, σέ μεγάλη ἔκταση, προδοσία μιᾶς ἀπό τίς βασικές ὑποχρεώσεις τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας. Ἄρα, τήν ὑπαρξη ἑνός σκανδάλου, πού, σάν σκουλίκι, κατατρῶγει τόν πυρήνα τοῦ ἐπισκοπικοῦ λειτουργήματος. Καί πού θά ἔπρεπε, καί μόνο αὐτό, νά δρομολογήσει τήν ἔξωση τῶν ἐνόχων ἀπό τή Σύναξη τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄν καταντήσουμε νά ἔχουμε ἀκτήμονες Ἐπισκόπους, ὅχι γιατί οἱ ἴδιοι, ἐνσυνείδητα ἔχουν ὑπερβεῖ τή φιλοχρηματία καί ἔχουν ἐνστερνιστεῖ τήν ἀποδέσμευση τῆς πενίας, ἀλλά γιατί τούς τό ἐπιβάλλει ἡ ὑποχρέωση κατάθεσης ἐτήσιας δηλώσεως τοῦ «πόθεν ἔσχες», ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας θά ἔχει κατρακυλήσει στήν πλήρη ἐκκοσμίκευση καί στήν ἀθεράπευτη διαφθορά.

Νομίζουμε, πώς τά δυό αὐτά σχόλια, καί μόνο αὐτά, μποροῦν νά ἐπισημάνουν τήν προδοσία τῆς ὑπόσχησης γιά κάθαρση, πού τήν ὑποσχέθηκε ἐπίσημα καί ὑπεύθυνα ὁ

Λίγα λόγια ἐπίκαιρα.

Εἶναι πραγματικά φοβερό τό σφίξιμο στήν ἀναπνοή, ἡ πίεση τοῦ ἀδιεξόδου, πού αἰσθάνεται ὁ συνειδητός Χριστιανός τά τελευταῖα χρόνια σ' αὐτό τόν τόπο. Ἡ ἐκκλησιαστική διοίκηση, ὡς ἐλεγκτικός μηχανισμός, δείχνει ἐντελῶς ἀδιάφορη γιά ὅσα γίνονται στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Σ' αὐτή λοιπόν τήν πραγματικότητα, ὁ ρόλος τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας φαίνεται νά εἶναι ἐντελῶς εἰκονικός, μηδενισμέ-

Χριστόδουλος μέ δηλώσεις του στό πανελλήνιο καί τήν ἀθέτησε μέσα στήν αἴθουσα τῶν Συνεδριάσεων τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, μπροστά στήν ὁλομέλεια τοῦ Σώματος.

Τίς ἐπὶ μέρους ἐπισημάνσεις μας ἐπιφυλασσόμεθα νά τίς κάνουμε μέ τήν ἀπαραίτητη ἄνεση.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

νος, ἀφοῦ ἡ πρακτικὴ τῶν τελευταίων χρόνων ἔδειξε ὅτι οὔτε ἡ πικρὴ τιμωρία δὲν ὑπάρχει γιὰ τοὺς ἰσχυροὺς ρασοφόρους, πού παρανομοῦν ἢ ἀσχημονοῦν, ὅσο κι ἂν ὁ λαὸς διαμαρτύρεται.

Ἀσφαλῶς εἴμαστε ὅλοι ἁμαρτωλοί. Αὐτό, πού μᾶς σώζει εἶναι ἡ διάθεση μετανοίας, μιά τάση ἐπανόδου στὴν αὐλή τοῦ Θεοῦ. Ὅταν αὐτό δὲν ὑπάρχει, ὁ ἐκπесμός ἰδεολογικοποιεῖται. Ἡ χυδαιότητα καὶ ἡ φαυλότητα θεωροῦνται κατακτήσεις. Εὐαίσθητα προσωπικά δεδομένα. Οἱ Μητροπολίτες καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματοῦχοι τῆς Ἐκκλησίας μοιάζει νὰ διακατέχονται ἀπ' τὸ σύνδρομο τοῦ κεκρυμμένου φόβου, τῆς ἀτολμίας, τῆς ἀμηχανίας.

Σ' ἓνα τέτοιο ζοφερό σκηνικό, ὁ ἀγῶνας, πού γίνεται ἀπ' τὴν «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» καὶ κάποιους, μετρημένους στὰ δάχτυλα, κληρικούς, τοποθετεῖται στὶς σωστές του διαστάσεις. Τελικά τὸ ἀνησυχητικὸ πρόβλημα εἶναι, ὅτι ὑπάρχουν μόνο τόσο λίγοι, μετρημένοι στὰ δάχτυλα τοῦ ἑνὸς χεριοῦ. Δὲν ὑπάρχουν καὶ κάποιοι ἀκόμα, πού νὰ παίξουν αὐτὸ τὸ ρόλο. Ἴσως θὰ μπορούσαν νὰ ποῦν, ἂν ὑπῆρχαν: «Ἀκοῦστε, ἐμεῖς τὸν ἀγῶνα αὐτόν θὰ τὸν κάναμε μὲ διαφορετικὸ τρόπο». Καὶ λοιπόν; Αὐτὸ δὲ σημαίνει, πῶς οἱ λίγοι ἀγωνιστές, πού πονοῦν σήμερα καὶ μάχονται γιὰ τὴν εὐπρέπεια τοῦ «Οἴκου Κυρίου»

δὲ βρίσκονται στὸ σωστὸ δρόμο καὶ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ παρρησία καὶ μὲ δυναμικοὺς τρόπους τὴ διαφθορά. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ἀμφισβητήσει τὴν ἀρμοδιότητα νὰ προχωροῦν σὲ βάθος καὶ νὰ ἀγγίζουν ἐπικίνδυνα θέματα. Μὲ τὸ δικό τους τρόπο. Βρίσκονται στὴν πρώτη γραμμὴ. Καὶ ὅχι ἀπλῶς προσφέρουν, ἀλλὰ προσφέρονται, κυριολεκτικά, θυσία κάτω ἀπὸ τὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας. Γι αὐτὸ ἐγὼ θὰ τοὺς φιλοῦσα μὲ σεβασμὸ τὸ χέρι.

Ἐπιτέλους, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν εἶναι γιὰ ὅλους παραμῦθι. Γιὰ μερικοὺς εἶναι παραμυθία.

Λαϊκὸ μέλος τῆς Ἐκκλησίας

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικὸς 2360

Ἰδιοκτήτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο